

går på naturlig måde, d.v.s. ved hjælp af vand og vind. Befolkningens kendskab til kæmpebjørneklo er i dag så stort, at såvel bevidst som ubevidst spredning må formodes kun at foregå i meget begrænset omfang. Således er den tidligere så udbredte skik med at hjemtransportere bjørnekloens blomsterskærme på bilens tagbaggebærer ophørt, ligesom der heller ikke længere foregår salg af bjørneklo fra gartnerier og planteskoler.

Det må frygtes, at en lovgivning kun vil have ringe effekt, hvortil kommer, at den nødvendige kontrol med dens overholdelse kan forudses at give uoverskuelige problemer. Det kan tilføjes, at Danmarks Naturfredningsforening indtager en tilsvarende holdning.

Skov- og Naturstyrelsen finder derfor, at den meget påtrængende indsats mod kæmpebjørnekloen i stedet bør styrkes ad oplysningens og frivillighedens vej. Styrelsen har derfor planlagt at gennemføre en kampagne i foråret 1999. Kampagnen vil bl.a. bestå af en bredt distribueret folder om metoderne til bekæmpelse af kæmpebjørneklo, med særlig vægt på de giftfrie metoder, og af en målrettet indsats for at få medierne til at tage emnet op.«

Spm. nr. S 556

Til arbejdsministeren (8/6 98) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt han agter at fritage de arbejdsgivere, der ikke har været part i konflikten – og som pga. materiale-mangel mv. har været nødsaget til at hjemsende personale, fra at betale for 1. og 2. ledighedsdag efter reglerne i arbejdsløshedsforsikringslovens § 84, stk 5, samt i benægtende fald, om ministeren finder dette rimeligt og i overensstemmelse med lovens to hovedformål, nemlig

- at motivere arbejdsgiverne til at undgå hjemsendelse, og
- at reglerne om dagpengegodtgørelse ikke må medføre en økonomisk påvirkning af en konflikt gennem støtte til en af parterne?«

Svar (17/6 98)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Et af hovedprincipperne i arbejdsløshedsforsikringsloven har altid været at holde forsikrings-systemet neutralt under konflikter. Derfor bortfalder forpligtelsen til at betale dagpengegodtgørelse ved 1. og 2. ledighedsdag, hvis arbejdsophøret skyldes konflikt på virksomheden. Dette gælder både ved overenskomststridige og ikke overenskomststridige konflikter.

På virksomheder, der ikke er direkte berørt af konflikten, er det i helt særlige tilfælde muligt, at bringe dispensationsmuligheden i arbejdsløshedsforsikringslovens § 84, stk. 5, i anvendelse.

Under den nyligt overståede konflikt, fulgte jeg udviklingen nøje, og muligheden for at anvende dispensationsmuligheden i arbejdsløshedsforsikringslovens § 84, stk. 5, var under konflikten hele tiden med i mine overvejelser. Men som konflikten forløb, fandt jeg ikke tilstrækkeligt belæg for at bringe den i anvendelse.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at der efterhånden er foretaget en række undersøgelser af G-dagsreglerne, der alle viser, at reglerne ikke fungerer optimalt. Det overvejes derfor i øjeblikket, hvordan regelsættet kan revideres.

Spm. nr. S 582

Til arbejdsministeren (11/6 98) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvordan det i overensstemmelse med regeringens erklærede målsætning om at lette virksomhedernes administrative byrder kan være nemmere for samtlige arbejdsgivere at skulle tage hensyn til lønmodtagernes alder, end for told- og skattemyndighederne at foretage tilbagebetaling af for meget indbetalt bidrag til den særlige pensionsordning?«

Svar (22/6 98)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Arbejdsgiverne skal i en række sammenhænge være opmærksomme på deres ansattes alder. Det gælder fx ATP-bidrag og en række overenskomstmæssige betingelser. Det er altså ikke